

Nuorttanaste

»Gæða dam Ibmel labba,
gutte mailme suddo guodda!«

»Son dagai rafhe su ruosa
varai bokte.«

No. 9.

»Nuorttanaste« maksa ovta kruvna jakkoda
gast, blaðde dinggujuvvu juokke poasta-
rappe lutte.

15ad Mai 1908.

10ad jakkegærde.

Rokkadusa birra.

(Cax okta engelas olmai, gæn namma he
R. A. Torrey.)
(Lasse oudeb nummari.)

6. Dat guðad aðse, manditi mi berrep hæitekætta rokkadallat, ke, atte **rokkadus lœ dat Ibmelest asatuvvum gaskaoabme oažžom diti armo ja gavdnam diti vaibmoladesvuoda.**

Eþrealas 4ad kapitalest ja 16ad værsast čuožžo navt: »Loaidastekop mi damditi doryolašvuodain arbmotruono ouddi, vai mi ožušeimek vaibmoladesvuoda ja gavnašeimek armo rieftes-aiggasaš vœkken!« Daina sanin oaidnep mi čielggaset, atte Ibmel lœ čajetam migjidi gæino, man mielde mi galgap vagjolet oažžom diti vaibmoladesvuoda ja gavdnam diti armo. Dat gæidno lœ rokkadus; rokkis, dorvolas ja duðalaš ouddanloaidastebme arbmotruono ouddi, dan basse baikkai Ibmel lakkorroma ouddi, gost min arkalmaste bajemušpappa, Jesus Kristus, ælla loaidastam diti min ouddi.

Mi darbašep vaibmoladesvuoda ja armo, jos min ællem i galga loappat ja vasset likkotesvuodain, ja rokkadus lœ gæidno buok likkoi. Bodnetes armo lœ bigjum min ouddi, ja rokkadus lœ dat gæidno, man mielde mi juksap dovdamušaidi. Vuoi dædde, jos mi arvvediféimek, maggar armo dievasvuoda mi matašæimek aldsæsemek oažžot rokkadusa čadø, maggar gukkodak, allodak ja čigñudak lœ garves migjidi almostuvvat, de læm mon vißes dam ala, atte mi æmbo aige anašæimek rokkadussi. Min armo dovdamušak lœk alelassi dæmielde go min rokkadusak lœk.

Lægo oktage min lokkin, gutte i dovdarbašvuoda stuoreb armo?

Jos lœ, de rokkadala aldsasad dam darbašvuoda ja rokkadala maidai aldsasad stuoreb armol. Læge bisovaš ja vaibakættes rokkadusast. Ibmel liko daggeridi, gudek alo gørjedek; dastgo daggo bokte ouddanbigjek si sin jakosek su riggesvuoda ja buorrevuoda alla, ja i læk i mikkege, masa Ibmel nuft burist liko go jakkoi. »Min hœbotesvuoda diti likka son bajas ja adda sudnji nuft ollo go son darbaša.« (Luk. 11, 8). Ænas oasse mist dovddek dušše uccanaš arbmoravnjjid, vailko lœ galle ollo arbmo gærgos almostuvvat, atte vel armodænokge bagjel ravdaige mannek.

7. Mi berrep maidai rokkadallat damditi go **rokkadus Jesus nammi lœ dat gæidno, maid Jesus Kristus jes lœ čajetam su mattajegjidasus dannen gæidnon, man alde si galgkek ollet ilo dievasvutti.**

Dam ouddandoalla son ovtagærddasažat ja čabbat Joh. evang. 16, 24, gost son cælkka navt: »Dain ragjai di epet læk rokkadallam maidege munammi; rokkadallet, ja de di oažžobetet, vai din illo šadda ollesen, vai din illo šaddaši ollesen!« Gi lœ dat, gutte i halid, atte su illo šaddaši ollesen? Gæidno dam arbmo lœ rokkadus Jesus nammi. Mi buokak dovddap daggarid, gæi illo manga have orro læme dego olles, gæk gonagas Davedin sattek cælkket: »Mu jukkamlitte govdda bagjel.« Illo baitta sin čalmin, dat govdda sin baksami bagjel — ja orro dego goaikkommen sin suormain go si buorastattekk. Daggar olbmuk læk dabalažat Kristusa njalga hagja mailmest sikke sin særvest, gæk dubmijuvvujek ja sin særvest, gæk bestujuvvujek. Mutto dak olbmuk adnek aðnag aige rokkadussi, ja daina lagin ožžuk si buristsivnadusa.

»Nuorttanaste« olgsboatta guovte gærde manost — dam 15ad ja dam 30ad baive juokke manost.

Mutto moft matta dat lœt, atte rokkadus Jesus nainmi bukta nuft ollo ilo? Vuostačedin damditi go mi oažžop, maid mi rokkadallap; mutto i dat læk dušše dat, mutto lœ maidai nu ft, atte rokkadus Jesus nammi bukta min Ibmela buorebut dovddat. Son šadda dalle duottavuoðast min Ibmel — min rakis ačče. Son lœ ješ aido dast, gost mi sudnji rokkadallap, ja adda migjidi su buristsivnadusas.

I læk stuoreb illo almest ige aðnam alde go særvevnuotta Ibmelin, ja rokkadus Jesus nammi doalvvo min su særvevnuotti. Salbmačalle David i sardnom dušše boatte aige birra, mutto maidai dalaš aige birra, go son čali: »Ilo ollesvuotta lœ du muoðoi ouðast, havskodagak du olgiš gieda bælle agalažat.« Vuoi maggar likko mi navdašep daina čalbmeravkkalan boddoin, go mi rokkadusast soattap ječaidæmek erit buok ærast Ibmela buristsivneduvvum lakkavuoda sisa. .

Mutto daidda muttom cælkket: »Mon im læk goasäge dovddam daggar ilo rokkadusa siste.« Mon dasto ferttim dust jærrat: Luoitakgo don ječad ollaset Ibmel halddoi, go don rokkadalak? Valdakgo don obbanassige dile rokkadallat? Loaidastakgo don ollaset sisa Ibmela inuoðoi ouddi?

8. **Rokkadus lœ buok dam ællem atestusai ja gæččalusai vuolde dat Ibmelest mærreduvvum gaskaoabme, man bokte friavuotta buok atestusast ja bakčasest juksujuvvu, ja man bokte maidai dat rafhe, mi bagjel jierme manna, ožžujuvvu.** Paulus čalla Filipensalažaidi naft:

»Aller læge morrašest mange ditit; mutto buok aši dafhost ouddanbuktujuvvusek din adnomak Ibmel ouddi čuorvvoma ja rokkadusa siste gitalusaiguim. Ja rafhe, mi buok jierme

bagjel manna, galgga varjalét din vaimoid ja jurddagid Jesus Kristus siste. (Filip. 4, 6—7). — Daidda soames aig-got cælkket: »De dat de fertte duot-tavuoðast læt okta likkolaš ællem; mutto dat i mate ellujuvvut dabalaš jamolaš olbmuin.« Juo, dat matta galle ellujuvvut. Dat værssa muittala migjidi, man lakai dat cellem matta ožžujuvvut buok Ibmela manain: »Al-let lœge morrašest mange diti,« — ja de jokkujuvvu; »mutto buok aši daf-host diktet din adnomidakek ouddan-buktujuvvut Ibmel ouddi ūorvvoma ja rokkadusa siste gitalusain.« Mi matta læt æmbo ovtagærddan ja ēiel-gas arvvedet go dat? — Gæččal adnet hæitekættess særvevuoda Ibmelin Ja go dasto mikkege morraš daihe vad-desvuoda du ala bukta, de sarno Ib-melin dam birra, mutto ale vajaldatte ouddanguoddemest du gitalusad su ouddi dam oudast, maid don juo læk vuostaivalldam. Ja ini læ dat, mi da-sto ūovvo: »Ibmel rafhe, mi buok jierme bagjel manna, galgga varjalet du vaimo ja du jurddagid Kristus Je-sus siste.«

Maidnujuvvum lekus Ibmell. Ædnagak læk, gæk dan læk dovddam. Ikgo don dovda ovtagé, gutte alelassi læ duttavaš? Daidda soames vela su luondostes læk goaves ja hoppoi; mutto likkotesvuodak, bakčasak ja atestu-sak ožžuk galle. oktičoagganet su ala — ja almaken varjala Ibmel rafhe su vaimo ja jurddagid Kristus Jesus siste. — Vissaset dovddap mi buokak daggar olbmuid; mutto maid dakkek si? Si rokkadallek. Dat læ buok. Dak, gæk dovddek armo ēlegnaluoda ja dam rafhe, mi jierme bagjel manna, læk alelassi olbmak ja nissonak, gæk ollo rokkadallek.

(Lasetuvvu).

Okta gavkas buocamsængga

(Muttom pappa muittali.)

Im vajaldatte mon goassege muttom buocce, gæn mon oappaladdim. Dat læ dat gavkkasæmus buocamsængga, man lutte mon læm fidnam. Viesso læi ucce ja vuollegaš ja læi huksijuvvum boaitobællai gavpuga. Glaserigidi legje liggok coggujuvvum. Obba dat viste juokke dafhost ēajeti hægjon. Mon dittim, atte dat olmai, gæn mon galggim oappaladdat, læi jukke, ja atte son dal farga galgai

jabinet. Mon dittim maidai, atte son ouddal læi suittam buoreb vistid ja ædnamid, ja atte son maidai læi lœmaš jaktaskippar, ja atte son daina maŋemuš jargin læi joavddam stuoremus vaivašvutti ja varnotesvutti juk-kama gæčeld. Akka oini mu boattemen ja boði mu ouddald elggon juo. Son i jakkain, atte læi vaive væra sis-a mannat, dat dušše suittada su boand-nja, arvvali son. Mutto mon mannim almaken sis-a. Vieso siste læi buok hægjovuotta ja duodašti dan stuoremus varnotesvuoda birra. Mon man-nim dan hæjos buocamsenga lusa ja buorastattim.

»Aahaa, diebe læ maidai pappa-ge,« celki dat buocce, »galgga dal vis-sa rakkattet mu jabunem vuostai, gal mon dal dan arvvedam, vai maid? Nubai. Gukkas læ dokko, ja gæidno læ lossad. Igo læk dust dat ēappis vuolppo bagjelist ja dat vilgges rieg-ges ēebat birra? Dat berreši læt dust, vai maid don arvvalak jes?«

»Manne læk don nuft suittas?« jærrali pappa.

»Suttas — kemgo, mon suittas? Alma dal dat læ suddo læt suittas pa-pa ala, gutte sardneda nuft ēabba — nu, dastgo mon læm gullam du, dan oažok jakket. Mon muitam ovta gør-de, don sardnedik dam birra, atte mi galggap væketet dai hæjoid — igo læk nuft, ja dan læk don dieđostge dakkam gal don erinoamačet læk mu væketam. Mutto Kain vastedi: »Læm-go mon mu vielljam gæčče,« igo dat ūožo nuft ēallujuvvum. Mutto dat i soaba diettalas dudnji — olmai.«

»Hæite dal erit nuft sardnomest, ja alggo moai sarnodet du sielo dile birra,« bæsai pappa jienet.

»Mu birra, na mon gal dieđam, atte mon galgam jabmet, ja mon dieđam, atte mon jamam jukke jabme-ma ja agalaš gadotussi manam. Mon dieđam dan, gulakgo. Dat ašse læ aibas ēielgas. Ja dal jæram mon dust ovta dinga: Oskokgo bibal ala?«

»Oskom galle,« vastedi pappa.

»Manne dalle don ja dak ærak æi daga dan, maid dat goččo?«

»Ēego mi daga bibal goččoma mielde?«

»Di galle sardnedeket rakisvuoda ja vaibmolædesvuoda birra, ja sard-nedeket maidai jugišvuoda birra ja dan agalaš givse birra. Mutto di vis-sa epet jake, atte læ nuftgo di sard-

nedekeit; dastgo jos di dam jakašæi-dek, de alma dalle di lifčidek dakkam juoida gagjom varas daggar varnote-mid go mon lœmaš ja læm, vai maid?«

»I oktage mate cælkket, atte mon im læk ouddanbigjam Ibmel sa-ne buttaset,« celki pappa.

»Læk galle ouddalgaskabæive girkost sodnabeivid. Moň muitam don okti sardnedik 6ad rokkus birra — gæččalusa birra. Don sardnedik, atte læi stuora suddo æraid gæččalet — — mutto manne di epet valde erit gæččalusaid, go di jakkebetet, atte hæ nuftgo di sardnedeket. Di diet-tebetet ja dovddabetet (sikke don ja dak æra »rakis kristalažak«) dam, mi læ lœmaš mu gæččelus; mutto maid lepet di dakkam mu dast erit bæstet?«

»Muite don olmai dam, atte olb-must læ ævtodatto, ja atte don ik lif-či darbašam ſaddat jakken,« celki pappa.

»Daggar sagak æi læk makkege, pappa. Jos ævtodatto, man birra don sarnok, læ galle, manne dalle darbašak don varrit gæččalusa vuostai? I læk nuft. Gal mon muittalam, moft muina manai. Mu aččam ja ædnam juo oapataēiga mu jukkat — nuft dagaiga soai. Manjel go mon bottim mu særveguimidam særvvai, dakke dakke sæmma lakai. Ja go mon lop-padattujuvvujim duoina moččatin, mi duobe de čokke, de i læm son æmbo rakislaš ja arvok mielast goassege go-dalle, go mon legjim garrimoaiyest, dalle læi son buok ilolæmus. Mu hæ-join læi valljogasat sikke vuolla ja buollevidne. Sikke pappa, lukkar ja dak æra »rakis kristalažak« legje-dob-be; dastgo dalle legjim mon okta ja-valaš olmai. Must læi dalle stuora baikke ja ēabba garddem, ja mon suittim vel skipage. Si jukke inuina buokak — muttomak æmbo ja muttomak ueceb, buokak fal jukke. Ja manjel go jagek vasse, de læk buokak ovta-rađalažat fillim mu jukkat. Mon bor-jastim Troandemi, Bergen ja Kristia-niai, ja alelassi, gosa mon bottim, læi vuola ja huollevidne dego vuordde-men mu. Igo læk duotta? Ja æigo læm dak nuftgoččujuvvum kristalažak, gæk dan fidno doimategje — gæk mu ja æraid jugategje. Dal vællam mon dast dego okta jabmi jukke, var-notebme ja vaivaš. Buokak, gæiguim mon okti bottim, læk dego gilvotallam

mu daggaren rakadet, go mon dal lœm ſaddam. Si oapategje mu jukkat, si adde mudnji, apasmatte mu jukkat ja jukke mu ſervest. Dam dakke buokak, nuft gukka go lœi must mikkege, maina mon oſtim. Gi lœi, gutte gæččali mu ožudet erit buolle-vinest? Gi valdi gæččalusaid must erit, vaiko ditte, atte mon legjim ciegcam jugišvutti? Mon im muite im ovtag. Mutto sardnedet si galle matte — sardnedet dam birra, maid si ječa æi aiggom dakkat. Vuoi dadde, maggarr hœpadlaš fastes guoktelašvuotta; mutto bibala duottavuodaid fal lokkek ječasek jakket. Mutto »du vieljad varra — —« moft dat ēnožžo. »Du vieljad varra ēuorvvo« — igo læt nuft. Olbmuk lœk sorbmim mu iccalassi. Sorbmim mu læk si. Vuolge dal sidasad pappa. Mon im viša du oaidnet; muite, atte »du vieljad varra ēuorvvo.« Dat boatta garrodusain. Dast jabma okta hæjos, varnotes jukke vaivašvuodast ja bædtest; okta, gæn dak »rakis kristalažak« oide ne duššamen bæivest bæivvai; mutto æi bigjami guokta muora ruosast gagjom diti. Mutto »du vieljad varra ēuorvvo,« læge viſſes dan ala pappa, ja dal ſidam mon rafhe.«

Mon fertijim vuolget. I lœm goassege mu vaibmo lœmas nuft los-sad sidi manadedinam go dan have lœi. In lœm goassege ouddal daggar buocamsænga lutte lœmas.

Dam olbma vaiddalus kristalaš ſærvegoddii vuostai lœi galle garas ja stuores, mutto daðe bahabut mælgad muddoi duotta. Vuoi dadde, moft mon jurddagistam savvim, atte dat i lifci duotta. Maggar vælge mist dadde lœ! Maggar hirbmos oudastvastadus! Mon legjim dan olbma lutte manga have su manemuš davda vuolde. Mutto miela nubbastussi son i boattam, nuft gukkas go olmuš mati oaidnet. Mu muittoi bodi, mi ēuožžo ēallujuvvum profet Esekiel girjest 33, 6: »Son eritvaldujuvvui su bagjel-dulbmames diti; mutto mon aigom gaibedet su varaid gocetægje giedast.«

Nuft ēuožoi ēallujuvvum dan pappa rokke hæivvegirjest.

Dušše okta jugastak.

Okta stuora engelas skipa bodi muttom tuiska hamani ja ankorušai dasa min ruovda gurri. Dat bodi gukke matkest, ja dan skipast lœi dat

gaudda, gæn birra mon dast aigom veħaš muittalet, son lœi nuorra, ēuv-gismuđod ja gievrra. Son lœi okta dai-na buok arjalæmus mærraolbmain.

Son lœi muttom amnatolbma aidno bardne, ja jurda lœi algost, atte son galgai studerit; mutto go lœi gan-dast daggar vuostaičuožokættes hallo miera ala, de suvve vanhemak su gæččalet ječas harjetaddat mærrasoat-te-officeran (marineofficeran.) Mutto ouddalgo son soattekuvlai bæsai, ferti son vuost borjastet dan lagast mær-reduvvum aige koffardist. Go son ol-gus bodi, joavdai son hirbmos ibmel-mættom skippari ſærvvai, gæk dolvvodain burist jakolas ja uecan nanniju-vum ganda ēagjadusa gæino ala. — Okta ækked dansasalast Cardiff gav-pugest ēalmetutti su, ja ædne gandda algi stuibmedet ja jukkat.

Daina gukkes igjagoccem-vuoroin, go son okto vazi dæka alde vaktan daihe ēuožoi ja stivri, manai galle jurda sida guvilloi, ače ja dan njuoras ædne guvilloi; daggar boddoi siste son galle diyraset loppedi buoradusa dakkat ja brævaid ēallet dallanaga go son hamani bæssa. Mutto go son lœi ha-manai bæssam, de legje buok bñorek aiggoniušak vajaldattujuvvum, ja dat sæmna boares ællem bist. Dan lakai golai jakke jage manest. Son jodi hamaneſt hamani dai moaddelagaš našonaiguim ja vilda ællem siste vase-ti son beivdes.

Mutto dal aigoi son dan skipa luopat ja sidi vuolget. Dat hallo cakan-i sudnji garraset, go son gulai, atte su ače lœi jabmam, ja su ædne lœi boares ja buocas.

Duolle dalle dan 15 jageſt lœi bæggem su birra ollam su sida ragjai, ja grannak arvvallegje, atte moraš lœi dat, mi ače ila arrad havddai doalvoi, ja oroi ēajetæme, atte sæmna sivast ædnege dan sæmna gæino manna. Mutto œdne i hæittam doaivvomest ja vuorddinemest. »Gal mu gandda vel boatta sidi ja must bivdda buok andagassi,« lavi son jesječaines humadet. Sust lœi nuft hallo andagassi addet ja vajaldattet buok, go son fal boadaši, ouddalgo ila maŋŋed ſadda.

Dat bæivve bodi, go gandda gal-gai sidi vuolget; mutto go damppa i galggam vuolget ouddalgo kl. 3 maŋ-ŋel gaskabæive, manai son ovta mokke vel gaddai, ja dobbe gavnai son ovta su boares skiparines, gæn son i

læm oaidnam manga jakkai. Go soai muttom aige lœiga sarnodam, manaiga soai muttom vidnevuvvodem raiggai.

Dobbe aigoiga soai valddet duš-ſe ovta jugastaga. Mutto dat okta jugastak buvti ænebuid manestes, ja gaskabæive aige bodi son damppi hui garremmin.

Su skipparak, guðek maidai gal-gæ ſidi vuolget, valdde maidai su dingaid damppi oktan ječasek galvoi, adreserijegje daid mærradusbaikkai ja oste bilætaid. Moadde dimo oadðem maŋŋel lœi gandda fast ēuožžomen u-stebides ſærvest gaddest cælkem diti sigjidi farvela. De bodi dat sæmna ouddalgaskabæive oapes gandda su lusa.

»Gula, boares verde! Boade moai vulgge jugistet ovta ærroskoala ouddalgo don jottak,« ēurvvi son.

Gandda ſluvgi oaive ja jorgeti erit. »I dal dat daga maidege,« celki nubbe, »duſſe ovta jugastaga moai valdde boares uſtebuoda diti. Moai viekkaledne duſſe duom nurke birra, gal moai dan gergge burist dakkat ouddalgo damppa vuolgga.«

Okta yarrijægje jiedna dobbe su siste celki: Ik galga dan dakkat, mutto jurdaſet galgak du boares ædnad ala, gutte sidast vuordda — su ædnes ala, gæn ala son nuft ædnag morraš lœi buktam; mutto gutte alman-ken lœi garves su vuostaivalddet raki-stægje vaimoin ja vajaldattet buok, — su ædne, gutte lœi vajaldattujuvvum jage jage manest — duſſe ovta ju-gastaga diti, galgai son maidai dan have vajaldattujuvvut?

Mutto gæččalægje i hæittam su filleſt, ja dat fillem ſaddai sudnji ila famolaš. I han dat lœm nuft va-ralaš, go son dal riekta jurdaſi. Dat lœi duſſe okta juſtak, ja moadde minuta gæčest lœi son fast dampa alde.

Son ēuorvoi su uſtebides mielde, ja ouddalgo son jaykai nurke duok-kai ēurvvi son daidi æraidi: »Mon boadam hui farga fast, — duſſe ovta ærroskoala valdam mon ovtaſt Harry verdin!«

Si vurdde su koartela — si vurdde su dibmo bæle, mutto son i boat-tam. Damppa gørggagodí, dat ringi ovta, guovte, golma gærde; buokak, gæk mielde aigguk, viekalek damppi, ſaldde valdujuvvu damppi, buok troasok ja baddek suppjuvvujek luovos, ja dak famolaš maſinak alggek bossot

ja ūlmat, ja damppa sigagoatta olgus hamanest abe vuostai, — mutto ædne gandda i læk mielde.

Dak su skipparin, gæk læk baccaim, juokkasek gavpuga birra occam diti su; mutto ækked boattä; mutto son i læk vel gavdnum. Okta bæivve nubbe bæive manest manna, si occek, mutto œi gavna ganda. Marcaçassi heittek si occamest.

Njøllja vakko dastmañnel boatta okta livecagam, ruoidna gandda vase kaja mielde vuolas. Son manna muttom skipi. Dak ūliedda ċalmek, fiskodam, ruoidna muođok, ja dat suibodegje vagzem muittala ovta issorasa ællem birra dai vakkoi siste. Nubbe bæive bæsai son matrosan muttom skipa ala, mi galgai 2 jage turi vuolgett.

Dal læp mi sidast muttom vuonagavpugest Norgast. Guokta mærraganda vagzeba bajas muttom gæðgebalgga mielde, ja go soai olleba balgga gæččai, čuožastæba soai ovta čaba viste ouddi, mi lœ belotakki čikkujuvum daina lastajes muorain, mak stobo birastattek. Soai fuobmaba maidai dam guokta, gæk læiga erit bajedæme vavno alde ovta lossa mærraolbma boniba ja ovta sækka. Nubbe sodnost manai vissoi ja bodi fast dallanaga olgus, su manest čuovoii okta ravasmam nissón čappis biktasi siste. Si sardnuk moadde sane, ja bomba ja sækka guddujuvvu sisa. Dak guokta olbma oagoiga mavso ja vulgiga gavpug guvli. Nisson čuožoi gukka ja gæčai danu guovto manest ouddalgo vulgi sisa.

Dak guokta ganda čuožžoba jaska ovta boddoca. Imašlaš dovdok likkadek sodno vainost. Gadnjalak alggek sodno čalmin golggat. »Dam vistest assa dat boares ædne, gæn gandda vajaldatti ovta jugastaga diti,« bakkodi nubbe gandain. Alma sanegje jiednadkætta vagzaiga soai sodno sisdasøsga.

*
Su Barnes bomba vuostai lœ ædne mannam čibbi ala, su giettagavak vuoiqadek bomba-lokke alde, ja muođok læk čikkujuvvum su giedai sisa. I gullu mikkege čierromid, dušse oidnu su obba rumaš doargetstæme. Jaskadvuotta vuoiqada dalo bagjel, dušse dat boares aiggasas væggaklokka eoakka tik-tak, tik-tak! Vel dat coakkenge orro vaiiven šaddamen, orro mašotuttemen. I galgaši dal lœt mikkege, mi mouseutta dam moraštægje

ædne, gutte okto dal soatta ovta lossa soađe rokkadusa siste su lappum barnes oudast.

Don, jallas, jiermetes klokka! Ikgo don mate oaidnet, ikgo don mate arvvedet dam vaibmocuvkijægje morraša, maid nissona ječas manna lœ buktam su ala.

Iðedest bæivača vuostas suodnjarak guovllalek dai vilggis glaselini čada ja suonjardattek dam vuoras nissona, gutte ain lœ vällamen su barnes bomba vuostai. Dak laððaset su liegadek ja dego girjotek su vilggis vuovtaid. Buok lœ dal jaskadvuotta — vel dat boares klokkage lœ orostam; dastgo dat i šaddam bajasges-sujuvvut rivtes aigest.

Mappel gaskabæive fuobmajegje grammak, atte i oidnum dat boares nissón likkadeemé sat su viesostes. Dabalačat lavvi sou likkat arrad bajas juokke idđed. Mi son dal lœ, daidda akko lœt buocamen? Si botte ja algge goalkotet uvsu ala, mutto i boattam vastadus; si gæččalegje rappat uvsu, mutto dat lœi lassijuuvvu. Daidda son lœt jottam soaines baikkai? Mutto dat i læk vejolaš; dastgo son i lavvim goassege jottet. Si algge dal šaddat rafhetesvutti. Juoga fertte lœt dapatuuvvam. Politia vižžujuvvui, ja lassa olggouvsast dogjuuvvui, ja si manne vuost manga lanja čada, mutto æi gavdnam maidäge. Vimag botte si ako barne ladnji ja dobbe dam lanjast gavdne si ako čibbi alde ovta mærraolbma buumba vuostai. Okta stuollo lœ bigjum dasa balddi, ja dam stuolo alde lœ ovta nuorra vigites gandača govva.

Politia manna su lakka ja sardno sudnji; mutto i boade vastadus. Son giedas varrogasat bigja su oalge ala; mutto i likast akko. Si fuobmajek dam hirbmos duottavuoda, atte son lœ jabmam.

Igja su lossa sođines lœi ila stuores — nu stuores, atte dat cuvki su vaimo.

Don nuorra gandda, cuvkikgo don du ædnad vaimo?

Moraš vaimoin dieđetam monbuok fulkidi ja oappasidi, atte mu rakis ačče, Mikkel Johansen, lœ su čalmides dappam dam manemuš nakkari. Dam 7id mars guði son daní čoaska ja suddost devddujuvvum mailme dai

saniguin: »O Hærra Jesus, saddešik dai farga gusid almetest viežžat mu sielo lusad albmai.« Ja go son oini su æmedes čierromen, celki son: »Allet æmbo čiero, alletge vaived mu beljid; must lœ juo aldam vaivve galles; dastgo mon lœm dal mannamen jabmem sevdnjis lœge čada ællem sis.« Ja go su boarraseb bardne bodi olggon sisa, de celki son sudnji: »Dal mu barnačam, boade ja valde isedvuođa bagjelasad, ja gæča, maid dal aigok dakkat — man favllai dal aigok luottiit dam skipa, man ala lœk bæsam, dastgo ollo čalmek gečček du ala. Mon manam albmai, ja dokko boatbetet dige. Farga nokkek buok dam mailme morrašak. Farga bæsam duolmadet dam nana muddar vuostai, gost nokkek buok vaivek ja vaddok. Farga bæsam amen ja halleluja laylodet hærvasuoda ilo sidast.«

Nuft sarnoi dat agalašvuoda vuostai rakkanægje olmai manemuš have daidi baccidi, gæk su senga birra čužžo

Dal lœ son bæsam hærvasæbbo-dillai ačce dallo, gost i vaived æmbo dam mailme moraš ja bavčas. Dal lœ son kruvneduvvum daina kruonoin, maid ačče lœ sudnji rakadam, ja dai hægjabiktasi sisa lœ son dal garivotuvvuni, maid Kristus Golgata ruosa alde lœ sudnji gillamušaines ja jabmemenes fidnim.

Mi baccep dam mailbmai su manjai oanekas aige daina doaivoi, atte mi okti, go minge soattebæivek lœk vassam, gavnadep suina hærvasuodast — audogaslaš lœ dat doaivvo.

Gitos, gudne ja ramadus gulla aive dudnji Hærra Jesusæmek, amen! Čallujuvvum Lævdnjajogast

11. mai 1908

N. Mikkelsen.

Dak engelas nissónak sittek stem-mim vuoiggadvuoda.

Londonest, Engelandia oaiivvegavpugest aigguk 250,000 nissóna dam 21. juni gavpuga čada mannat 7 doakest, ja 20 sardnestuolost aigguk si saga doallat ja dasto mappel bajedek si dego soattečuorvas, mi galgga gullut obba dam miljon gavpug bagjel. Dat čuorvas galgga dorgidattet Londona obba su vuodđodusaides alde. Læk gal dobbe nissónak, gæk dittek, maid si sittek.

»Nuorttanaste: čalle, prentejægje ja olgusade lœ G. F. Lund Sigerfjord, Vesterålen.